

[Ministeren for skatter og afgifter.]

giver derfor ikke noget særligt provenutab at forhøje grænsen fra 50.000 kr. til 100.000 kr. Det er jo et af de områder, der ligger på 1 promille i stempelgebyr.

Jeg vil godt sige som en generel bemærkning, at hovedreglen i stempeloven er jo, at stempelafgiften betales kontant. På grund af den adgang, som ministeren har haft til at give forsikringsselskaberne lov til at anvende den anden indbetalingsform, altså efterfølgende indbetaling for et helt år, har selskaberne opnået en rentegevinst, der ikke var tilsigtet i loven. Jeg vil godt her oplyse, at 2. revisionsdepartement også har peget på den utilsigtede fordel, der her er givet til en ganske bestemt gruppe af stempelpligtige. I besvarelse af spørgsmålet om forsikringsselskabernes holdning til forslaget skal jeg gerne oplyse tinget om, at Assurandør-Societetet er imod — jeg havde nær sagt: selvfølgelig er imod — at dette forslag gennemføres.

På det område, hr. Glistrup var inde på, § 1, nr. 4, vedrørende udviklingssamarbejdet, er der ikke er tale om nogen ændring, det er alene en formulering, der ændres. Men derfor kan hr. Glistrup selvfølgelig godt være imod den undtagelse, der ligger her.

Hr. Anders Andersen nævnte et avanceproblem. Jeg vil foreslå, at der rejses et spørgsmål i udvalget vedrørende den sag. Jeg blev ikke helt klar på, hvad det var for en problemstilling, hr. Anders Andersen rejser. Hr. Anders Andersen er selvfølgelig velkommen til at uddybe det her, men ellers er det måske et spørgsmål, vi kunne klare under udvalgsarbejdet.

Anders Andersen (V):

Når jeg rejste spørgsmålet, er det ganske enkelt, fordi man har fremhævet i forhandlingerne, der tidligere har været med Assurandør-Societetet, at der ved en vurdering af forsikringsselskabernes avance netop tages hensyn til den regel, at man havde dette års respit, før man indbetalte disse beløb. Derfor kunne man altså stille det spørgsmål: forrykker det situationen i de aftaler, man hidtil har haft med Assurandør-Societetet, at man nu inddrager disse penge og derved i virkeligheden, ikke påfører dem en ekstra udgift, hr. Wilhjelm, men påfører dem en mindre indtægt til dækning af den avance

eller de udgifter, de har i forsikringsselskaberne? Det var den problemstilling, jeg rejste, men måske med for få ord.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kapitaltilførselsafgift.

(Lovforslag nr. 34. Fremsat 17/10 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre (S):

I 1973 gennemførte folketinget et lovforslag om, at de tidligere afgifter, der havde hvilet på stiftelse af aktieselskaber, kommanditselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, og som var berigtiget primært ved stemplingen af aktierne, blev afløst af en fælles kapitaltilførselsafgift, der hviler på et EF-direktiv om at harmonisere disse bestemmelser i EF-medlemslandene.

Det var allerede dengang klart og blev understreget af et direktivforslag kort efter vedtagelsen af loven, at kapitalafgiftssatsen skulle nedsættes fra dengang 2 pct. til 1 pct., og det, vi behandler i det foreliggende lovforslag, er primært denne nedsættelse af afgiften fra 2 pct. til 1 pct., hvilket skulle ske med virkning fra den 1. januar 1976.

Endvidere er der i forslaget nogle mere teknisk betonedede ændringer, som sigter mod at bringe en bedre overensstemmelse med forskellige gældende bestemmelser i EF's direktiver.

Forslaget vil medføre et provenutab for den danske stat på omkring en snes millioner kroner, og det kan man selvfølgelig på den ene side nok beklage. På den anden side må man sige, at i disse tider med økonomisk krise er det jo en lettelse for erhvervslivets etablering, og generelt kan vi ikke have noget imod, at virksomheder så billigt som

[Camre.]

muligt går over fra privat enmandsfirma el. lign. til aktieselskabsformen.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne tilsige støtte til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Anders Andersen (V):

Vi kan fra venstres side støtte forslaget. Det har jo to formål. For det første at opfylde EF-direktivet af den 9. april 1973, hvor man nedsætter procenten fra 2 til 1. For det andet har det til formål — eller denne nedsættelse indebærer i hvert fald — at kapitaloverførslerne bliver billigere, end de er efter gældende regler, når der er tale om kapitaloverførsler inden for EF-landene.

Ministeren skriver i bemærkningerne til forslaget, at det giver et provenutab på ca. 15 mill. kr. Det er nok en halv sandhed. I budgetoverslagene vedrørende finansloven er afgiften optaget som en indtægt i indeværende år på 50 mill. kr. og i det kommende år på 55 mill. kr. På grund af afmatningen bliver indtægten kun ca. 30 mill. kr., og så bliver provenutabet altså kun ca. 15. mill. kr., når man halverer afgiften. Men hvis vi får normal kapitaltilførsel igen, så må vi vel sige, at indtægtstab et snarere ligger et sted mellem 25 og 30 mill. kr. for staten, skal vi sige under normale forhold. Jeg nævner det kun, fordi det understreger, at der er tale om en større lettelse for kapitaloverførslerne end de 15 mill. kr. som sådan giver udtryk for.

Vi kan altså anbefale forslaget.

Glistrup (FP):

Dette forslag svarer til det, man kalder efterretningssager på sognerådsdagsordener. Der er simpelt hen for folketinget kun ét ord at sige, nemlig: jawohl.

Gudme (RV):

Det var ikke nogen særlig smagfuld måde at udtrykke det på, men i øvrigt er det jo rigtigt.

Allerede da vi i 1973 gennemførte reglerne om kapitaltilførselsafgift, vidste vi jo, at vi kun havde en galgenfrist, fordi vi senest den 1. januar 1976 skulle efterkomme det direktiv, der var udstedt godt en måned før lovens vedtagelse. Vi benyttede altså dengang muligheden for at opkræve den

høje 2 pct.s afgift i de mellemliggende 2 år, og det kan jo være meget fornuftigt at fastholde den afgift, som man dengang havde, i stedet for at sætte den ned, før man var nødt til det. Nu er vi altså nødt til det, og derfor må vi give vores tilslutning til, at man gør det.

Stetter (KF):

Forslaget er en konsekvens af vort medlemskab af EF. Da vi i maj 1973 gennemførte loven om kapitaltilførselsafgiften, vidste vi jo, at vi på et eller andet tidspunkt skulle nedsætte satsen fra 2 pct. til 1 pct., således som hr. Gudme allerede har gjort opmærksom på det. Det er det, der sker nu, og vi kan stemme for dette forslag.

Ebba Strange (SF):

Vi kan fra SF's side naturligvis ikke have noget med dette lovforslag at gøre. Vi vendte os imod den ændring, der skete i afgiftssatserne og afgiftsformerne i 1973. En af grundene til, at vi gik imod Danmarks indmeldelse i Fællesskaberne var netop den frie bevægelighed for kapitalen, som det ville medføre. Når det drejer sig om at opfylde et EF-direktiv, så betyder et provenutab på 30 mill. kr. altså ingenting, når sigtet er at fremme den frie kapitalbevægelighed.

Vi kan altså ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke bruge hr. Glistrups udtryksform, men vil hellere bruge en anden, hvor der siges: jeres tale skal være ja ja og nej nej. Under de givne forhold skal jeg her sige: ja ja.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg forstår, at det sidste var et citat af en berømt klassiker, men han er jo også berømt for at smide kræmmerne ud af templerne, når de drev spot med folkets arbejdsindsats, og han gjorde op med de rige til fordel for de fattige.

Jeg kan ikke lade være med at mindes fortiden, når vi behandler noget som dette. Her går det jo meget let. Hr. Camre taler ikke tunge ord om, at det kan nok være lidt ubehageligt, men siger, at det kan måske være meget bekvemt, at vi får en lettere tilgang af kapital, derved at selskaberne får

[Knud Jespersen.]

en lavere afgift, og provenutabet er nok en snes millioner. Selv om vi kan slå efter, at det tal bliver større, som hr. Anders Andersen har sagt.

Man bør gøre sig det klart, at i en tid, hvor man taler om unionsplaner og harmoniseringer, da kan dette nok være en lille ting, men stykke for stykke så rykker man frem imod denne harmonisering i tællesmarkedet, som vi advarer imod, og som jeg talte om, da vi behandlede denne sag i første omgang.

Der bliver måske den udvej tilbage at sige jawohl for dem, der vil underordne sig, og sige nej for dem, der fortsat vil kæmpe imod fællesmarkedet og denne begunstigelse af storkapitalen og dennes vandringer over grænserne. Jeg tror, mange skulle have tænkt sig lidt mere om, også i denne sal, før vi gik ind i fællesmarkedet, men det er ikke for sent endnu, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at forhindre, at noget sådant kommer igennem.

Jeg kan ikke lade være at minde om, at der var engang, hr. Camre og andre talte om, at de ville tale om ØD og medbestemmelsesret over økonomiske bevægelser på en sådan måde, at det kunne høres langt ind i Arbejdsgiverforeningens kontorer. Nu står man op og siger ja, når Bruxelles den 9. april erklærer: nu skal I gøre sådan og sådan.

Vi agter fortsat at sige nej.

Wilhelm (VS):

Dette er jo meget enkelt en halvering af kapitaltilførselsafgifterne. Det er det ene punkt. Det andet punkt er, at det er efter diktat fra EF. Men det tredje punkt er, at hr. Glistrup har ikke ret i, at man så bare kan sige jawohl. Der har altid været dem, der valgte at sige jawohl, og der har altid også været nogle andre, der valgte ikke at sige jawohl.

VS støtter ikke dette forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Må jeg ikke sige, specielt måske til hr. Knud Jespersen, at man kunne få det indtryk, at de, som havde besluttet dette, var nogle os uvedkommende. Jeg må gøre hr. Knud Jespersen opmærksom på, at EF er

også os. De beslutninger, der træffes, er også vore beslutninger. Jeg vil gerne understrege, at det, vi beskæftiger os med her, ligger inden for det, som vi allesammen vidste vi sagde ja til, vi, der sagde ja ved folkeafstemningen om dansk medlemskab af EF.

Jeg skal derudover kun gøre en bemærkning til hr. Anders Andersen. Jeg skal gerne bekræfte de ræsonnementer, hr. Anders Andersen gjorde, med udgangspunkt i min fremsættelse. Jeg vil godt tilføje, at når jeg heri har foretaget en yderligere uddybning af provenubetragtningerne i forhold til lovforslagets bemærkninger, så er det netop for at gøre opmærksom på, at der var opereret med nogle større provenuer end det, der rent faktisk ser ud til at blive tale om i finansåret 1974-75 og også i 1975-76, og at man derfor ikke kan tage disse 15 mill. kr., der er anført i bemærkningerne, som udtryk for det normale niveau. Det fremgår, som hr. Anders Andersen også gjorde rede for, af min fremsættelse.

Jeg vil derudover kun takke for modtagelsen af forslaget og forvente, at vi kan leve op til gennemførelsen pr. 1. januar 1976.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Der er ikke mere på dagordenen.

Fra 17 medlemmer har jeg modtaget anmodning om, at den af ministeren for offentlige arbejder i dag givne redegørelse om trafikpolitik må blive sat til forhandling i tinget om muligt fredag den 31. oktober. Redegørelsen vil herefter komme til forhandling fredag den 31. oktober 1975.

Fra medlemmer af folketinget *Inge Krogh* og *Kristen Østergaard* har jeg modtaget meddelelse om, at de som følge af deltagelse i FN's 30. generalforsamling ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor de anmoder om orlov på grund af midler-